Een Beknopte Weergeving Omtrent De Usārā En Zelfbevrediging

Fatwa door al-'Allāmah Sulaymān ibn Nāsir al-'Alwān

-hafidhahullāhu wa fakka 'llāhu qaydahu-

Vertaald door Abū Nāsir al-Kūrdī

Al-Ghurabā

publicaties

Inhoud

Voorwoord van de vertaler

Alle lof en dank zij met Allāh, *al-Wadūd al-Halīm*, en vrede en zegeningen zij met degene aan wie geopenbaard werd met de *ayāt*:

وَرَٰوَدَتۡهُ ٱلَّتِي هُوَ فِي بَيۡتِهَا عَن نَّفۡسِهِۦ وَغَلَّقَتِ ٱلۡأَبۡوَٰبَ وَقَالَتۡ هَيۡتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ
ٱللَّهِ إِنَّهُۥ رَبِّيٓ أَحۡسَنَ مَثۡوَايَ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ (٢٣) وَلَقَدۡ هَمَّتۡ بِهِۦ وَهَمَّ
بِهَا لَوۡلَآ أَن رَّءَا بُرۡهَٰنَ رَبِّهِۦ كَذَٰلِكَ لِنَصۡرِفَ عَنۡهُ ٱلسُّوٓءَ وَٱلۡفَحۡشَآءَ إِنَّهُۥ مِنۡ
عِبَادِنَا ٱلۡمُخۡلَصِينَ (٢٤)

"En degene [de vrouw van de '*Azīz*], in wiens huis hij [*Yūsuf*] was, trachtte hem te verleiden. Ze deed de deuren dicht en zei: ''Kom nu [tot mij], jij'. Hij zei: ''Ik zoek toevlucht bij Allāh. Zeker, Hij is mijn Meester en degene die mij plek van verblijf heeft verbeterd [van de put naar het huis van de '*Azīz*; ofterwijl degene die mij begunstigd heeft]. Voorwaar, de onrechtvaardigen zullen niet slagen. Zij heeft zeker geprobeerd om hem te verleiden en hij zou haar ook verlangen; was het niet dat hij de duidelijke tekenen [;bewijzen] van zijn *Rabb* had gezien. En zo dus wendde wij het slechte en het verdorvene af van hem. Zeker, hij was van onze oprechte dienaren"[1]

Vervolgens,

Allāh, *'azzawajāl,* heeft ons zeker begunstigd van top tot teen. Hij, *subhanahū wa ta'āla*, heeft deze *dīn* en haar wetgeving vergemakkelijkt en hier zijn talloze bewijzen voor. Één hiervan is dat Allāh zegt:

مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيَجۡعَلَ عَلَيۡكُم مِّنۡ حَرَجٖ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمۡ وَلِيُتِمَّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكُمۡ
لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ (٦)

"..Allāh wilt niet voor jullie in enigszins enige moeilijkheid bezorgen, maar Hij wilt echter jullie reinigen [van jullie spirituele en fysieke onreinheden] en Zijn Gunsten aan jullie vervolmaken [d.m.v *jannāh* op de *dunyā* alvorens die van *al-ākhirah*] zodat jullie hopelijk tot de dankbaren zullen behoren."[2]

Zodoende luidt één van de *Qawā'id ul-Fiqh* [basisprincipes in jurisprudentie] in de *islām* zoals door *Shaykh as-Sa'dī*[3] *–rahimahullāh-* is opgenomen in zijn *mandhūmah* [gedicht], genaamd *al-Qawā'id ul-Fiqh* : **"De *Dīn* in zijn geheel is gefundeerd op voordelen en om deze [voordelen] teweeg te brengen. Zodoende ook: het voorkomen van schade en enige nadeel. De Wetgever maakt geen Wet, behalve dat deze perfect is voor een goed doel of hetgeen wat grotendeels goed is. Hij verbiedt niets of het is in zijn geheel schadelijk of grotendeels schadelijk."[4]**

---

[1] *Sūrah Yūsuf*, 23-24

[2] *Sūrah al-Mā'idah,* 6

[3] Prominente geleerde in *tafsīr* en *fiqh* in de 20ste eeuw. Tevens de hoofdleraar van *Shaykh ibn-'Uthaymīn – rahimahullāh-*

[4] *Mandhūmah al-Qawā'id ul-Fiqh, 1ste* sectie coupletten na de *Basmalā* en *Tamhīd*. Door *ash-Shaykh as-Sa'dī – rahimahullāh-*

Ook zei hij in hetzelfde gedicht: **"Als er meerdere nadelen zijn wordt er voorrang aan de mindere nadeel gegeven."**[5] En: **"Het wegstoten van kwaad krijgt voorrang over het brengen van voordeel."**

Dit gezegd te hebben; een werkelijke voorbeeld in ons leven is de *Nabī 'l-Asīr*, *at-Tahir wa 'l-Munīr*, *Yūsuf ibn Ya'qūb –'alayhi 's-salām-*. Hij was reeds beproefd met *fitān* die het haar van een kind grijs zouden kunnen maken. Maar wetende dat de *Tamkīn* afkomstig van Allāh enkel komt na een fase van *Sabr* ging *Yūsuf -'alayhi 's-salām-* met de moeilijkheden om alsof het vliegen waren voor iemands neus die door een zwaai van de hand weggaat, want zeker; de magnitude [;grootheid] van een zaak wordt uiteindelijk geproduceerd en ingebeeld in het hart van een individu, die dan op z'n beurt door Allāh is gemaakt. De Enige, die dan een zaak in iemands hart van grootte en de inbeelding kan wijzigen, is dan ook *al-Muqallib al-Qulūb*, *subhanahū wa ta'āla.*

Inleiding tot het spectrum van deze beknopte onderzoek

Aangezien wij steeds meer voortleven in een fase waarbij moslims in specifieke en algemene zin onterecht worden vastgezet vanwege spreken in een gebied waar de gevoeligheid voor dialoog ten zeerste hoog is, wordt de vraag naar regelgevingen omtrent zaken die betrekking hebben op het leven van een *asīr(ah)* of echtgenoot(e) van een *asīr(ah)* groter.

Dit onderwerp dient ter beantwoording van de vraag die bestaat in het leven van een *asīr* of *asīrah*; namelijk hoe mag er omgegaan worden met 'zelfbevrediging'[6] indien een persoon vastzit. Wat zegt de *Shar'* hierover? Alhoewel de korte fatwa door *al-'Allāmah Sulaymān ibn Nāsir al-'Alwān -hafidhahullāhu wa fakka 'llāhu qaydah-* niet gaat over gevangenen en zelfbevrediging <u>in het specifiek</u>, maar gaat over de <u>*Hukm* ervan in algemene zin</u> en uiteenzetting hiervan in meningen, kunnen we dit prima gebruiken voor onze geliefde broeders die vastzitten. Het is vooral een kwestie van welke mening een persoon wenst te volgen, wie hij wenst te volgen en welke mening het meest toepasbaar en vergemakkelijkend is in zijn of haar specifieke situatie, aangezien wij weten dat één van de kleinere *Maqāsid* [doelen] van de *Sharī'ah at-Taysīr* [vergemakkelijking] is. Zelfs als een persoon een bepaalde mening niet aanhangt, maar deze wel heel goed uitkomt in zijn situatie, zolang er natuurlijk geen duidelijke geautoriseerde bewijs is, mag hij die de mening praktiseren <u>ookal</u> is hij niet van die mening. Dit zien we terug in de wijsheid van 'Abdullāh ibn 'Abbās toen twee mannen naar hem toekwamen en hij twee verschillende antwoorden gaf met betrekking tot dezelfde vraagstuk. De mannen vroegen hem of er berouw is voor degene die een moslim expres heeft vermoord. Bij de ene zei hij van wel en bij de andere van niet. Toen zijn leerlingen hem hierover vroegen zei hij dat hij bij de ene spijt zag en hem dus antwoordde dat er wel berouw is, maar bij de andere woede zag en dus antwoordde dat er geen berouw is. Dit is omdat er een meningsverschil was tussen de metgezellen over iemand die een moslims expres onterecht vermoord heeft: zal Allāh hem vergeven of niet? Zo zien wij dus hoe deze grote *Sahābī* een mening gebruikte die niet zijn eigen mening was om daarmee een grotere doelstelling te behalen, namelijk het waarborgen van het bloed van een moslim. Hij zelf *–radhiyallāh 'anhu-* was van mening dat Allāh geen berouw accepteert van iemand die een moslims expres zonder geldige reden vermoord heeft, alsnog gebruikte hij de andere mening en het is zeker niet zoals sommige

[5] Het bewijs hiervan is de *hadīth* van de man die in de *Masjid* urineerde. Het feit dat hij urineerde in de *masjid* was een kwaad [*munkar*] opzich, maar het onderbreken en te lijf gaan terwijl de man urineerde zou een grotere puinhoop brengen dan het voorgenoemde. Zodoende beval de Profeet *–sallāllahu 'alayhi wa sallām-* dat de man zijn bezigheid moest afronden en daarna moest worden geconfronteerd.

[6] In het Arabisch ookwel *'al-'Ādatu 's-Sirriyyah'* genoemd. Vertl: 'de verborgen daad'

dwalenden eventueel beweren dat hij loog, hij pastte hier pure wijsheid toe. Eenieder hoort hier dus naar zijn of haar eigen situatie te kijken.
Vooral voor de broeders is deze *mas'alah* van grootse belang, aangezien dezen worden geconfronteerd met vrouwelijke bewaarders die bij het visiteren aanwezig zijn en in specifieke gevallen op andere manieren afgezonderd kunnen zijn met één van hen. Moge Allāh hun bijstaan.

Ibn 'l-Qayyim –rahimahullāh- zegt in *at-Tib an-Nabawī* terwijl Hij *Galenus* en anderen citeert: **" '…want als de ophoping [van het zaad] blijft duren, zorgt het voor ziekten, zoals insufflatie, waanzin, epilepsie en andere zaken, en veel van deze ziekten kunnen genezen worden door het sperma uit te drijven.' Een vrome voorganger heeft gezegd: 'De seksuele betrekkingen moeten niet achterwege gelaten worden, want als er niets uit de waterput wordt gehaald droogt hij uiteindelijk op.'[7] *Muhammad ibn Zakariyya ar-Rāzī* heeft gezegd: 'Als iemand lange tijd geen seksuele betrekkingen heeft, verzwakken de krachten van zijn zenuwen, sluiten zijn aders zich en krimpt zijn penis. Ik heb gezien hoe mensen betrekkingen achterwege laten als een vorm van ascetisme.[8] Hun lichamen zijn koud geworden, hun betrekkingen zijn moeilijk geworden, een triestigheid zonder reden heeft hen getroffen en hun appetijt en vertering zijn verzwakt.' "**[9]

Het goede van dit werk komt van Allāh en het slechte komt van mijzelf en van de vervloekte *shaytān.* Moge Allāh mij vergeven voor mijn fouten en mij genadig zijn. *Bi'idhnillāh* zullen we niet langer erbij stil staan; we vragen Allāh dat hij dit korte werk zuiver voor Zijn Aangezicht laat zijn en dat Hij de gevangenen bevrijd en hen doet terugkeren naar hun familieleden in veiligheid en gezondheid.

Āmīn, wa ākhiru da'wanā an 'l-Hamdulillāhi Rabb 'l-'Ālamīn,

Jullie nederige broeder, *Abū Nāsir al-Kūrdī*

---

[7] Dit is beeldspraak. In moderne onderzoek blijkt:

"**Vaak masturberen, vooral tussen 20 en 50 jaar, vermindert het risico op prostaatkanker op latere leeftijd, zo blijkt uit een onderzoek van de Australische Cancer Council Victoria. Het onderzoek vergeleek ruim 1000 mannen met prostaatkanker en 1200 gezonde mannen. Twintigers die meer dan 5 keer per week ejaculeerden hadden een derde minder kans om op latere leeftijd een agressieve vorm van prostaatkanker te krijgen. Een mogelijke verklaring is dat zaadcellen een kankerverwekkend effect kunnen hebben op de zaadleiders. Dat kan worden verkleind door die afvoerbuisjes regelmatig door te spoelen door te ejaculeren."** Bron: *New Scientist*, *British Journal of Urology International*, 02-09-2003

[8] In het Arabisch: 'Zuhd'

[9] *Ibn 'l-Qayyim –rahimahullāh-* in '*at-Tib an-Nabawī'* onder het kopje 'seksuele betrekkingen'

De beknopte weergave van de *Hukm* omtrent zelfbevrediging

Q & A met Shāykh Sulaymān ibn Nāsir al-'Alwān

De *Shaykh*: "De broeder vraagt omtrent de regelgeving met betrekking tot *al-'Ādatu 's-Sirriyyah'*[10].. ofterwijl hetgeen wat *al-'Ādatu 's-Sirriyyah'* genoemd wordt en hierin zit een meningsverschil [wat betreft de regelgeving].

Ja, er is een meningsverschil wat dit betreft tussen de '*ulamā.* En bij de '*ulāma* zijn er 3 soorten [meningen]:

De 1ste *madhhāb*: '*al-Jawāz Mutlaqan'*11

En dit is de positie van *'Abdullāh ibn 'Umar –radhiyallahāhu 'anhu-* en *'Abdullāh ibn 'Abbās -radhiyallahāhu 'anhu-* en *Hasan al-Basrī –rahimahullāh-* en een groep van *Sahāba* en een groep van *Tābi'īn* en *A'immāh*[12] die erop volgen. [Zoals bijvoorbeeld *Imām ash-Shawkānī*]

De 2de *maddhāb*: '*at-Tahrīm Mutlaqan'*13:

En dit is de mening *van Imām ash-Shāfi'ī – rahimahullāh-* en meerderen hebben deze *hukm* verhaald als de meerderheid [die deze mening adopteren]

De 3e *maddhāb*: '*al-Mani' illā li 'l-Hājah'*14

**Zoals dat een persoon bijvoorbeeld voor zichzelf vreest dat hij valt in het verbodene en dat hij gaat naspeuren naar geslachtsgemeenschap in een plek met jonge dames om zich heen, of dat hij bijvoorbeeld gaat naar de markten en zichzelf wilt afkeren van de vrouwen waarbij hij vreest [dat hij valt in het verbodene]; dus hij doet het om een kwaad te ontwijken.
Bij deze persoon zijn er dus 2 kwaden: het kwaad van de daad opzich en het kwaad dat hij doet om het grotere kwaad te voorkomen.**

En dit is hetgeen waar *Imām Ahmad ibn Hanbal –rahimahullāh-* een fatwa voor heeft [het verrichten van zelfbevrediging ter voorkomen van een groter kwaad] in *ar-Riwāyah*. Zo ook *Shaykh 'l-Islām ibn Taymiyyāh –rahimahullāh-* heeft hier een fatwa voor gegeven en ook *ibn 'l-Qayyim – rahimahullāh-* en een groep van *A'immah*. Het is dus dat de persoon het enkel verricht ter noodzaak en indien er geen noodzaak is dan doet hij dit niet.[15]

---

[10] De verborgen daad; zelfbevrediging

[11] Het algeheel toegestaan zijn [om zelfbevrediging te praktiseren]

[12] Meevoud; Imām

[13] Het algehele verbod erop

[14] Het zich onthouden [van het zelfbevredigen], behalve bij een noodzaak. Shaykh 'l-Islām ibn Taymiyyah – ***rahimahullāh-*** zei**: ''Wat een noodzaak is voor een persoon verschilt van individu tot individu.''**

[15] Audio Fatwa van de *Shaykh –hafidhahullāh-*: **فتاوى العلامة سليمان العلوان, ما حكم العادة السرية**